[माणवकं] [1]वञ्चयमानः, [2]वक्तः-वक्तवान्, [3]वञ्च्यं वञ्चन्ति वणिजः, [4]वचित्वा-[A]वञ्चित्वा-वक्त्वा, [5]वङ्क्रिः, [6]आवक्रम्[B], इत्यादीनि रूपाणि अस्य धातोः विशेषेण भवन्तीति ज्ञेयम् ।

(1555) " **वन्चु प्रलम्भने** " (X-चुरादिः-1704. सक. सेट्. आत्म.)

प्रलम्भनम्=मिथ्याफलाख्यानम् । **आकुस्मीयः** ।

'.....**वञ्चयेत प्रलम्भने** ॥' (श्लो. 48) इति **देवः** ।

उदित्करणात् णिज्विकल्पः । '—**वञ्चने**' इति **वोपदेवः** ।

वञ्चकः-ञ्चिका, विवञ्चयिषकः-षिका, वञ्चकः-ञ्चिका, विवञ्चिषकः-षिका, वनीवचकः-चिका ;

वञ्चयिता-त्री, विवञ्चयिषिता-त्री, वञ्चिता-त्री, विवञ्चिषिता-त्री, वनीवचिता-त्री ; इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि ण्यन्तं तत्प्रकृतिकसन्नन्तं च विना भौवादिक-**ध्वंसति**वत् (942) ऊह्यानि ।

---

1. ण्यन्ते 'गृधिवञ्चोः प्रलम्भने' (1-3-69) इति अकर्त्रभिप्रायेऽपि प्रलम्भनार्थे तङेव । **प्रलम्भनम्**=मिथ्याफलाख्यानम् । अन्यत्र उभयमपि भवति ।
2. उदित्त्वेन क्त्वायामिड्विकल्पात् 'यस्य विभाषा' (7-2-15) इति निष्ठायामिण्निषेधे, उपधानकारलोपे च रूपमेवम् ।
3. 'ऋहलोर्ण्यत्' (3-1-124) इति ण्यति 'चजोः कु घिण्ण्यतोः' (7-3-52) इति इति प्राप्तं कुत्वं 'वञ्चेर्गतौ' (7-3-63) इति गत्यर्थे निषिध्यते । अत्र गच्छन्तीत्यर्थः । अन्यत्र **वङ्क्यं** काष्ठम् । अत्र कुत्वं भवति । कुटिलमित्यर्थः ।
4. '**वञ्चिलुञ्च्यृतश्च**' (1-2-24) इति सेटः क्त्वाप्रत्ययस्य कित्त्वविकल्पनात् पक्षे नलोपे **वञ्चित्वा-वचित्वा** इति । उदित्त्वेन 'उदितो वा' (7-2-56) इति क्त्वायामिड्विकल्पात् इडभावपक्षे **वक्त्वा** इति । आहत्य क्त्वाप्रत्यये रूपत्रयं बोध्यम् ।
5. औणादिके (द. उ. 1-35) क्रिन्प्रत्यये, निपातनात् नलोपाभावः कुत्वं च भवतः । तेन रूपमेवम् । **वङ्क्रिः**=शल्यं, शरीराङ्गं च ।
6. 'स्फायितञ्चिवञ्चि—' (द. उ. 8-31) इत्यादिना रक्प्रत्यये रूपम् । **वक्रम्**=कुटिलमित्यर्थः ।

A. '**वञ्चित्वाऽप्यम्बरं दूरं स्वस्मिन् तिष्ठन्तमात्मनि** ।' भ. का. 7-106.

B. '**आवक्रचञ्चूपुटतञ्चदारवत्वञ्चत्खगम्रुक्तशिखैर्लताद्रुमैः** ।' धा. का. 1-26.